

Ігор Глібовицький

ТВОРЧА ЗРІЛІСТЬ БОГДАНА ШИПТУРА

Значною подією в мистецькому житті Івано-Франківська став творчий звіт-концерт композитора Богдана Шиптура, що відбувся в обласній філармонії 30 травня 2013 року за участі численних мистецьких колективів та окремих виконавців. Ім'я ювіляра, який відзначив 40-річчя творчої діяльності, відоме широкому колу любителів музичного мистецтва. Його твори користуються значною популярністю як на Прикарпатті, так і за межами нашого краю. А пісня «Місто моє» на слова Ярослава Дорошенка стала музичним символом Івано-Франківська. Б. Шиптур не тільки талановитий композитор, а й активний музично-громадський діяч, патріот свого краю, який щиро вболіває за долю свого народу, розвиток національної культури. І глибоко символічно, що свій день народження він відзначає разом із святом Незалежності України.

Богдан Шиптур народився 24 серпня 1951 року в селі Радча під Івано-Франківськом. Виростав серед народних пісень, в яких глибоко розкривається душа українського народу. Ще з юнацьких літ співав у Заслуженій чоловічій капелі рідного села під керівництвом Богдана Волосянка. Професійну освіту здобував в Івано-Франківському музичному училищі ім. Д. Січинського, а згодом у Львівській консерваторії ім. М. Лисенка. Його творчим наставником в консерваторії став видатний український композитор, професор Анатолій Кос-Анатольський. Після закінчення консерваторії і до сьогодні Богдан Васильович працює викладачем композиції та інструментознавства в рідному училищі. Протягом багатьох років очолює Івано-Франківську організацію Національної спілки композиторів.

Музика Б. Шиптура приваблює емоційною щирістю, народним колоритом, жанровою різноманітністю — від обробок народних пісень до великих хорових і симфонічних полотен. Кращі твори композитора прозвучали у виконанні муніципального камерного хору «Галицькі передзвони» (мистецький керівник та диригент Ігор Дем'янець), хорової капели «Сурма» Івано-Франківського національного медичного університету (керівник – заслужений діяч мистецтв Володимир Савчук), духового оркестру музичного училища (керівник – Заслужений діяч мистецтв Петро Гундер), академічного камерного оркестру «Harmonia mobile» (керівники – заслужені артисти України Наталія Мандрика та Олег Герета), симфонічного оркестру обласної філармонії (диригент – Іван Остапович). Філософський роздум і лірична

сповідь, весела бравада і полум'яний пафос – ось образний зміст творчості Б. Шиптура, в якій відчувається глибока любов до України, рідної землі. Музика композитора створена на вірші багатьох авторів, зокрема Т. Шевченка («І мертвим, і живим, і ненародженим»), І. Франка («Чого являєшся мені у сні»), Л. Українки (симфонічна поема «Досвітні огні»), В. Сосюри («Любіть Україну»). Композитор також часто звертається до творчості прикарпатських поетів – Степана Пушика, Романа Юзви, Ярослава Ткачівського, Галини Турелик, Ірини Лембрик, Любомира Кліща, Петра Гринчишина.

Ювіляра вітають директор музичного училища, заслужений діяч мистецтв України Петро Гундер, керівництво області та міста

У деяких творах композитор яскраво передає гуцульський колорит, міцно спирається на побутові жанри – вальс, танго, романс, марш. Мелодії пісень Б. Шиптура легко запам'ятовуються. Деякі ж твори композитора — наприклад, пісня «Козак гуляє» на слова С. Пушика — сприймаються як народні. Спираючись на традиції народної творчості, класичного романсу та сучасної естрадної музики, композитор продовжує прокладати шлях, який започаткували О. Білаш, П. Майборода, В. Івасюк. Згадаймо, хоча б, пісні «Скажи мені», «Надивлюся на тебе», «Тоді цвіла весна», «Зелені човни». Цього незабутнього вечора ці та інші вокальні твори композитора прозвучали у виконанні Оксани Кречко, Наталії Шевченко, Олександра Семчука, Миколи Сисака, Сергія Грабця, Заслужених артистів України Олександра Максакова, Мирослава Петрика, Світлани Овчарової. Справжнім одкровенням та даниною пам'яті незабутнього Ласло Габоша стало прослуховування архівного запису пісні «Вернись, дитино, в рідний дім» на слова Степана Дасевича. Загалом, збірка авторських пісень і романсів Б. Шиптура, на мою думку – один з кращих зразків цього жанру в українській музиці. Окремо хочеться відзначити концертмейстерів концерту – Олександрю Сливчук, Ніну Михайлів, Ольгу Павлюк, Заслужену артистку України Любов Гундер. А також чарівну ведучу – Галину Цвітень, яка створила невимушену й поетичну атмосферу святкового вечора.

Проте в центрі уваги була яскрава й непересічна особистість ювілята. Богдан Васильович, як відомо разом з дружиною Любою виховали двох дітей — дочку Любу та сина Зіновія. Безпосередній і щирий, часом занадто категоричний у своїх поглядах, Б. Шиптур гостро відчуває та відкидає фальш. Як у людських стосунках, так і в мистецтві. А ще він переконаний оптиміст, який, попри всі негаразди, щиро вірить в майбутнє України. Як підкреслив у своєму виступі радчанський парох о. Зеновій Касько, Б. Шиптур усвідомлює, що його музичний талант є від Бога. І щиро дякує Всевишньому за кожен прожитий день, за можливість дарувати своє мистецтво людям. І як тут не згадати значну роль п. Богдана в тому, що на Прикарпаття завітав канадський лікар Михайло Рожелюк, який допоміг багатьом важко хворим, зокрема, дітям. Треба бачити, як вони, немічні, встають зі своїх інвалідних візків, треба бачити їхні очі, в яких надія на повноцінне життя та вдячність Господу Богу за Його ласку. Богдан Васильович — глибоко віруюча людина. Не випадково, він часто звертається до духовної творчості, про що свідчить один з кращих хорових творів «Через поле України ішла Божа Мати». Ця ж мелодія лежить в основі Диптиху для камерного оркестру, що прозвучав на звітному концерті. Слова та мелодія цієї пісні належать батькові ювілята, який прожив довге, складне й цікаве життя та відійшов у вічність наприкінці квітня, передавши синові талант, працьовитість, любов до рідного народу, відповідальність за свої вчинки перед Богом і людьми. Доля талановитого композитора — це не тільки важка праця над вдосконаленням своєї професійної майстерності. Це не тільки творче горіння, що вимагає значних душевних затрат. Прагнучи донести своє мистецтво широкій аудиторії, п. Богдан записує і видає компакт-диски, випускає відеокліпи, видає збірки власних творів. Згадаю, хоча б, збірки дитячих фортеп'яних п'єс. Побудовані на народному пісенно-танцювальному матеріалі, вони не тільки збагатили репертуар юних п'яністів, а й мають важливе пізнавальне й виховне значення. Твори Б. Шиптура є в репертуарі багатьох виконавців та мистецьких колективів. Музика

композитора постійно звучить в концертах, на радіо, телебаченні. Її виконували на урочистостях з нагоди 1100-річчя Галича, на звітних концертах мистецьких колективів і майстрів Прикарпаття у Києві. Тож у концертному залі Івано-Франківської філармонії зібрались численні шанувальники таланту композитора, щоб гарячими оплесками, весняними квітами та щирими словами подяки привітати прикарпатського маестро. Цього вечора Богдан Васильович неодноразово виходив на сцену не тільки як автор музики, а й концертмейстер, співак, декламатор віршів та диригент.

Богдан Шиптур нагороджений багатьма преміями та відзнаками. А в 2008 році за вагомий внесок у розвиток музичної культури йому присвоєно почесне звання Заслуженого діяча мистецтв України. Хоча до цього композитор ставиться спокійно і стверджує, що «важливим є не саме звання, а те, що ти зробив доброго для свого народу». І я впевнений, що звітний концерт стане початком нового етапу у творчій біографії митця.

